

NORGES HØYESTERETT

Den 5. mars 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Øie og Kallerud i

HR-2015-00530-U, (sak nr. 2015/406), sivil sak, anke over beslutning:

A

B

(advokat Anne Fladvad)

mot

X kommune v/barneverntjenesten

(advokat Siv-Kristin Solvoll Hansen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om ikke å samtykke til ankebehandling i en sak om barnevern, jf. tvisteloven § 36-10 tredje ledd.
- (2) Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker i Nordland fattet 29. oktober 2013 vedtak om omsorgsovertakelse og plassering i fosterhjem for C, født ---.2000, D, født ---.2001, E, født ---.2004, F, født ---.2005 og G, født ---.2011. Barna hadde vært akutt plassert i beredskapshjem siden 21. mai 2013. Forut for dette hadde foreldrene i en kort periode samtykket i frivillig plassering av barna.
- (3) Barnas foreldre, A og B, begjærte rettslig prøving av vedtaket i medhold av barnevernloven § 7-24. Rana tingrett avsa dom 18. september 2014 med slik domsslutning:
 - "1. Fylkesnemndas vedtak i sak 13/186 punkt 1, 2 og 3 stadfestes.
 2. Det skal være samvær mellom C, D, E, F og G og deres foreldre A og B 4 – fire – ganger per år i form av dagssamvær med en varighet på minst 5 – fem – timer per gang, jf. barnevernloven § 4-19.
 3. Det gis anledning til telefonkontakt mellom C, D, E og F og deres foreldre A og B 2 – to – ganger per måned. Barneverntjenesten i X fastsetter nærmere bestemmelser om tidspunkt, varighet og omstendigheter for telefonkontakten.
 4. Det gis anledning til tilsyn under samvær som beskrevet under domsslutningens punkt 3."
- (4) Denne avgjørelsen hadde samme innhold som fylkesnemndas avgjørelse.

- (5) A og B anket til Hålogaland lagmannsrett. Anken gjaldt dommen i sin helhet. X kommune anket over tingrettens domsslutning, punktene 2 og 3, det vil si spørsmålet om samvær og telefonkontakt.
- (6) Hålogaland lagmannsrett traff beslutning 16. desember 2014 med slik slutning:
- "Det gis ikke samtykke til at ankene fremmes."**
- (7) Lagmannsretten kom til at det ikke var vesentlige svakheter ved tingrettens avgjørelse eller saksbehandling, jf. tvisteloven § 36-10 tredje ledd bokstav c. Selv om det forelå nye opplysninger for så vidt gjaldt spørsmålet om samvær, jf. tvisteloven § 36-10 tredje ledd bokstav b, fant ikke lagmannsretten grunn til å behandle saken på ny.
- (8) A og B har anket til Høyesterett. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling. Det er i korte trekk anført:
- (9) Tingrettens dom er beheftet med vesentlige svakheter. Lagmannsrettens begrunnelse er for kort og generell til å bedømme om det er foretatt en forsvarlig vurdering. Det knytter seg spesielle forhold til saksbehandlingen som med tyngde taler for at samtykke til ankebehandling bør gis, jf. Rt. 2014 side 1034.
- (10) A og B har nedlagt slik påstand:
- "1. Lagmannsrettens beslutning oppheves."**
- (11) X kommune har tatt til motmæle. Det er blant annet anført:
- (12) Tingrettens dom er riktig for så vidt gjelder spørsmålet om omsorgsovertakelse. Det foreligger imidlertid nye opplysninger knyttet til spørsmålet om samvær. I sakkyndig rapport 16. desember 2014 konkluderte den sakkyndige med at det vil være utviklingsskadelig for alle barna å gjenoppta samvær med de biologiske foreldrene, og det ble ikke tilrådd samvær. Rapporten ble sendt lagmannsretten i prosesskrift samme dag som saken ble avgjort. Lagmannsretten hadde ikke rapporten da beslutningen ble tatt. De nye opplysningene tilsier behandling i lagmannsretten.
- (13) X kommune har nedlagt slik påstand:
- "1. Lagmannsrettens beslutning om å nekte anke over spørsmålet om samvær oppheves.
2. Anken forkastes hva gjelder spørsmålet om omsorgsovertakelse."**
- (14) Selv om kommunen ikke har betegnet sitt anketilsvar som en avledet anke, forstår ankeutvalget den nedlagte påstanden slik at tilsvaret både er ment som et tilsvar og en avledet anke, jf. Schei mfl.: Tvisteloven, andre utgave side 1026.
- (15) Høyesteretts ankeutvalg bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. blant annet Rt. 2012 side 759 avsnitt 11. Dette omfatter blant annet om de lovbestemte vilkårene i tvisteloven § 36-10 tredje ledd for ankebehandling i lagmannsretten er oppfylt. Ved overprøvingen av disse har utvalget full kompetanse, jf. Rt. 2011 side 1523 med videre henvisninger.
- (16) Ankeutvalget finner det enstemmig klart at foreldrenes anke ikke fører fram. Den blir dermed

forkastet, jf. tvisteloven § 30-9 andre ledd.

- (17) Kommunen har i anketilsvaret inngitt avledet anke hvor det er nedlagt påstand om at lagmannsrettens beslutning oppheves for så vidt lagmannsretten har nektet å henvise kommunens anke over samværsspørsmålet til ankebehandling. Foreldrenes anke er imidlertid i samsvar med ankeutvalgets kompetanse begrenset til lagmannsrettens saksbehandling. I et slikt tilfelle er det ikke adgang til å erklære avledet anke, jf. tvisteloven § 29-7 første ledd. Kommunens avledete anke må etter dette avvises.
- (18) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

1. Anken forkastes.
2. Avledet anke fra X kommune avvises.

Toril M. Øie
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: